

[Undervisningsministeren.]

Hr. Jensen (Broby) spurgte mig, hvornaar mit Teaterforslag vil komme. Derpaa svarede jeg ved Finanslovens tredie Behandling. Det ærede Medlem kan finde Svaret i Rigsdagstidenden.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde: Der er maaske allerede brugt nogle af disse 300 000 Kr. Jeg kan derom oplyse, hvad jeg oplyste i Finansudvalget forleden, at i hvert Tilfælde til den Dag, jeg var i Finansudvalget, var der ikke brugt mere end de 750 000 Kr., men der vilde i nær Fremtid blive stillet Krav til Teaterkassen, som man ikke havde Midler til at imødegaa, idet Det kongelige Teater skal betale sin Forlystelsesskat, som vil være mellem 200 000 Kr. og 300 000 Kr. Derfor er jeg nødt til at anmode Staten om Penge, for at Teatret kan betale Staten de Penge, det skylder Staten!

Kirkeministeren (Dahl): Jeg takker de 3 Partier i Finansudvalget, Socialdemokraterne, de Radikale og Venstre, fordi de ved Tekstanmærkningen under Ændringsforslag Nr. 187 har givet Kirkeministeren Bemyndigelse til af Kirkernes Reservefond, stammende fra Tiendemidlerne, at anvende indtil 500 000 Kr. til Opførelse af nye Kirker og større Istandsættelsesarbejder ved Kirkerne. Dette Forslag søger alene sin Begrundelse i de forhaandenværende kritiske økonomiske Forhold, hvorunder der stilles saa store Krav til Statskassen, at jeg har ment, det var rigtigt at skaane den for denne Udgift og søge Pengene bevilget af Kirketiendemidlernes Reservefond. Dette Forslag søger altsaa sin Begrundelse i en særlig Situation, og dermed er jo givet, at naar denne særlige Situation er forbi, saa er ogsaa den Grund, som jeg har haft til at lægge Beslag paa Midlerne fra dette Reservefond, borte. Jeg beklager, at Det konservative Folkeparti ikke er med til at give Kirkeministeriet denne Bemyndigelse. Man begrunder det med en Henviisning til, at det ifølge Grundloven er Statens Pligt at understøtte Folkekirken. Ja, det er jo en Grundlovsbestemmelse, men der staar intet Sted i Grundloven noget om, at Staten skal give Tilskud til Opførelsen af nye Kirker og til Restaurering af de forfaldne Kirker. Det er noget, som maa afgøres i hvert enkelt Tilfælde af de bevilgende Myndigheder. Det er rigtigt, at der i mange Tilfælde er givet Tilskud fra Statskassen til Opførelse af nye Kirker og Restaurering af ældre Kirker. Naar det ikke er sket i dette Tilfælde, ligger Begrundelsen, som jeg

har sagt, i de økonomiske Forhold, der i Øjeblikket hersker.

Naar det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) spurgte, om det ikke kunde lade sig gøre, at Beløbet tilbagebetaltes eller i hvert Tilfælde forrentedes af Statskassen, saa vil jeg dertil sige, at baade over for Udvalget af Menighedsraadsmedlemmer, som har været hos mig i den Anledning, og over for Finansudvalget har jeg bestemt afvist denne Tanke. Jeg har derimod antydet, at hvis man satte særlig stor Pris paa, at Beløbet blev forrentet, saa maatte denne Forrentning lige saa vel som Tilbagebetalingen ske ved, at Beløbet paa-lignedes Folkekirken egne Medlemmer.

Jeg takker, som sagt, for Bemyndigelsen og haaber, at de økonomiske Forhold vil ændre sig saaledes, at jeg ikke ser mig nødsaget til at komme til Rigsdagen med Anmodning om en ny Bemyndigelse som den, man her har givet mig, om hvilken Venstre har sagt, at det ikke hyppigere vil give den, hvilket jeg altsaa tager til Efterretning.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Pinholt omtalte et Samraad, der havde været mellem Finansudvalget og Undertegnede, bl. a. vedrørende den saakaldte Paaskehjælp i Aalborg. Jeg tror ikke, det ærede Medlem nævnte Aalborg, men jeg gaar ud fra, at han tænkte paa Aalborg, eftersom der mig bekendt ikke offentligt har været Tale om Paaskehjælp i andre større Kommuner. Maa jeg herom sige, at det ærede Medlem refererede mit Syn paa denne Sag, for saa vidt det er et principielt Spørgsmaal, rigtigt, men at jeg med Hensyn til den konkrete Sag ikke kan svare noget, før jeg har hørt den anden Part. Saa snart jeg fik en Klage, gik Sagen naturligvis til Høring hos Amtet og hos vedkommende Byraad, og, mig bekendt, er der ikke kommet Svar tilbage, i hvert Fald er det ikke forelagt mig til Afgørelse. Men som Svar paa den Henstilling, det ærede Medlem fremsatte om, at man vilde udsende Underretning om den Afgørelse, der blev truffet, skal jeg meddele, at det gør jeg for øvrigt altid og i videst muligt Omfang, belært af Erfaringen om, at man ikke tit nok kan oplyse det sociale Udvalg om, hvorledes Socialreformen skal administreres.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens har gjort sig til Specialist i at forfølge mig i mine Fortolkninger og har paa dette Omraade naaet en Vivacitet og en Ihærdighed, som næppe vil kunne overgaas af nogen anden i dette høje Ting. (Christ-